

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

Capvt VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

gloriam nominis tui quiduis potius perferas.
 In exiguo enim temporis spacio persape ere-
 pta recuperatur pecunia. At vitã semel amif-
 sam, aut dignitatem tuam ademptam nun-
 quam reparare aut redimere poteris. Nec is
 qui vitam lucri causa profundit, detestabili
 caret ignominia & dedecore.

CAPVT VI.
 ARGVMENTVM.

*Plurima de gemmis recitat mendacia Vulpes,
 Occulat vt verum simplice pelle lupum.
 Sic homines stolidi falluntur imagine veri,
 Dum sibi quisq; supit, Et sibi quisq; placet.*

Rex oro nobilissime,
 Aut dolosus Reinike,
 Aurem fauentem prabeas,
 Meas tibi clarissimas,
 Per infidelem Bellinum
 Malo remissas omine
 Quousq; gemmas explicem.
 Rex ergo, fandi copiam,
 Ait, tibi concedimus.
 Tamen cauetofutiles
 Pro more nelicentius
 Ineptias effuderis,
 Aut fortè longioribus
 Utare nunc ambagibus.
 Tunc multa versins pectore
 Orditur istis subdolam
 Orationem Reinike,
 Eheu mihi miserrimo,

Reinike
 pergitt de
 gemis suis
 nugari.

Qui

Qui sortis amplas maxima
Possessiones perdidit.

Primo recordor, annulum
Amisimus mirabilem:
Hac dextera quem Bellino
Fideliter commiseram,
Qui totus illustrissimo
Lucebat auro splendidus.
Huic artifex incluserat
Miralapillum dextera,
In ambituq; circuli,
Decircinarat prouidè
Recentiores literas,
Triplexq; nomen additum.
Quod arte certè sculpserat
Magister admirabili.

In Regis alta curia
(Licet nec vllum despuam)
Hæc scriba nullus perlegat,
Nec Doctor vllus explicet,
Apella quàm doctissimus
Noster Magister Abrion,
In Vrbe qui Tremonia
Ædes superbas incolit.
Huic annulum pulcherrimum
Non occupato serijs
Negotijs ostendæram.
Is asserebat annulo
Hoc esse nil præclarium,
Et inueniri rarius,
Inscripta nanq; desuper
Ex patris hortis optime.

Magistri A-
brionis lu-
dæi laus.

Dei beatioribus
 Seth attulisse nomina,
 Qua si quis omni tempore
 Occulta secum gesserit:
 Illi nihil tonitrua

Aut Daemonis praestigia
 Vel iactus ingens ignei
 Potest nocere fulminis.

Nec Bruna cum densissimas
 Nives reportat horrida,
 Periret acri frigore,
 Nec in virente perditus
 Aetate contabesceret,
 Sed ut vir annis integer
 Polleret omni robore,
 Dulcemq; securissima
 Metam senectae tangeret.
 Sed praeter haec in annulo
 Auro lapis circumdatus
 Erat niger carfunkulus,
 Qui noctis obscurissima
 Graues tenebras auferens,
 Dabat gerenti lumina.
 Hunc si quis aeger dextera,
 Aut veste saltem tangeret,
 Lues abibat ilicet.

At in sinistra nobilem
 Hunc qui gerebat annulum,
 Securus orbis quaslibet
 Abibat in prouincias.
 Vim fluminum minacium,
 Ignemq; spernens fulguris

Annuli vir-
 tutes inesti-
 mabiles.

Nec

Nec proditoris machinas
 Vllius expauesceret,
 Claudiue possit carcere
 Quicumq; saltē gemmulam
 Ieiunus hanc aspexer. ut:
 Is mille quamuis agmina
 Vincebat vnus hostium.
 Adhac venena qualibet
 Virtute magna sustulit.
 Coramq; summis Regibus
 Manuferentem dextera
 Is gratiosum reddidit.
 Quem propter excellentia
 Virtutis alma munera
 Regi tibi transmiseram.
 Nam cogitabam pauperem
 Quod dedeceret nobilem,
 Et conueniret optimo
 Regiq; nobilissimo,
 A quo solus certissima
 Et subditorum dignitas
 Dependet omnis vnico.

COMMENTARIA.

I. Ne, quando Principibus loqui studes, nisi
 Quando cum magna res efflagitat, multis verbis per-
 principib. plexis, aut circuitationibus vtaris. Alia enim il-
 loquendum lis incumbunt negotia, quā vt tuis auctul-
 sit. tent ineptiis.

II. Cum iacturam aliquam fortunarum tua-
 In aduersis rum facis, virum te ostēdito, nec statim mu-
 fortiter. liebri consternaris animo, aut honorem cum
 reti

reti amiffisse cogites. Illa enim quæ tātum pe- *gēdum est*
 cuniæ causa conflata est gloria, variabilis & *rebus,*
 fucosa leuiffimo quouis vento impellitur &
 commutatur.

Ne vnquam absentesca ūnieris, aut cūm *III.*
 de maiori honorificentius aut gloriosius præ-
 dicas, minorem intereā ne contempnas aut
 culpes.

Vt Deo indies pro incredibilibus herba- *IIII.*
 rum, lapidum, radicumque potestatibus in- *Deus om-*
 gentes agamus gratias. Tantam autem in iis, *nia iuxta*
 atque in Deo ipso, spem locare, ita vt non ad *arbitrium*
 laudem eius, sed potius abufum dirigas, de- *ſuum mu-*
 mentiffimum est. Ipse enim pro arbitrio ſuo *tare poteſt.*
 & voluntate ineffabili omnia, quodocunq;
 vult, mutare & variare poteſt, & vt noſtri te-
 ſtantur Iambi,

*Adhuc Magiſter omnium
 Rerumq; ſuſtor permanet,
 Et permanebit omnia
 In ſempiterna ſecula.*

Quod certum & honorabile discrimen in- *V.*
 ter personas eſſe conueniat, quocirca ſe quiſq;
 in tali habitu ornatuq; corporis talem exhi-
 beat, vt inter præſtantioreſ poſitus, pro ſuæ
 dignitate perſonæ dignoſci & cenſeri queat.

Quod, ſecundū Deū, vniuerſa ſalus & reip. *VI.*
 perditio in magiſtratus auxilio & voluntate
 conſiſtat. Is enim ſi fideliter prouinciā ſuam
 defendit & gubernat, ita vt bella, caritaſq; an-
 nonæ, reliquaq; infinita incōmoda exulent,
 feliciter proſpereq; ſuccedūt & adminiſtran-
 tur omnia. *Quam-*

Subditima Quamobrem subditi debita reuerentia, ti-
gistratum more & pietate sic magistratum suum obser-
suum hono uent & colant, quo ad ardentio rem curam
rare debet. Reip. adhibendam inflammetur. Porro cum
 prouinciæ alicui bonus & fidelis contingit
 princeps, nullo puncto temporis intermisso,
 populus pro eius conseruatione atque inco-
 lunitate apud Deum instare debet, vt ipsi ad
 communes vtilitates piè & pacificè conser-
 uandas, prauasq; hominum opiniones euel-
 lendas gratiam inspirare, & contra inimicos
 victoriam concedere dignetur.

CAPVT VII.
 ARGVMENTVM.

Magnij morat seculi vulpecula laudes,
Quale ve rris amplius esse negat,
Quo maiora rudes homines mendacia fingunt,
Hoc meliora graui tempore dona ferunt.

AD hac tibi lectissima,
 Cum Bellino pulcherrimum

Reinike de *Regina nisi pectinem,*
 speculo & *Vitrumq; splendidissimum,*
 pectine mē *His quale nemo finibus*
 tiri incipit. *Vidit, Videbit, aut videt,*
Propter tuam clementiam,
Et singularem gloriam,
Virtutis & praconium.

Reinike be *Adhuc recordor scilicet,*
 neficia re- *Alto sepulta pectore*
 ginæ com- *Tot signa mansuetudinis*
 memorat. *In melocata perditum.*